

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 40. Legato Imperatoris ad Alexandrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A. C. 1159.

§. XL.

Legatio Imperatoris ad Alexandrum.Radev. II.
c. 54.

c. 55.

Fridericus Imperator acceptis utriusque Partis literis, & adhibitis ad concilium Principibus, statuit, Concilium convocare, ratus, hanc sibi auctoritatem post exempla veterum Imperatorum, Justiniani, Theodosii, & Caroli Magni competere. Quare duos Episcopos, Daniele Pragensem & Hermannum Verdensem misit, ut ambos, qui se dicebant Romanos Pontifices, ad Concilium citarent. In Epistola Imperatoris, ad Alexandrum Papam data, is solum Rolandus Cancellarius appellabatur, atque simul ad illos Cardinales, qui eum elegerant, dirigebatur. Dicebat vero Fridericus, se, ut Schisma tolleret, statuisse Comitiam seu Conventum generalem intra octavam Epiphaniæ Ticini celebrare, quo omnes Imperii aliorumque Regnorum, Angliæ, Franciæ, Hungariæ, Daniæ Episcopos vocasset, ut tantum negotium iudicio Ecclesiastico, quin de eo Sæculares cognoscerent, terminaretur. Mandabat ergo Rolando & Cardinalibus partis suæ in Dei & totius Ecclesiæ nomine, ut ad hunc Conventum se conferrent, promittens iussurum se esse, ut ipsis proficiscentibus a duobus Episcopis delegatis & Comite Palatino viæ securitas

ritas præstaretur. In Epistola encyclica ad Episcopos, qua ad Concilium vocabantur, dicebat Imperator : *Episcopis Italis Germanisque, cum Principibus, & viris piis, Ecclesiæ bonum amanti- bus, congregatis, ex Decretis Pontifi- cum & Regulis Ecclesiasticis cognovi- mus, si Schisma in Ecclesia Romana oriatur, a nobis ambos æmulos esse vo- candos, & litem secundum consilium Orthodoxorum decidendam.* In fine E- pistolæ illi Episcopo, ad quem dirigitur, prohibetur, ne uni vel alteri Papæ se addicat.

Sæcul. XII.

A.C. 1159.

c. 56.

Data est Cremæ vigesima tertia O- ctobris.

Cum Episcopi duo Pragensis & Ver- densis, Imperatoris Legati, Anagniam, ubi Alexander Papa versabatur, perve- nissent, ejus Palatium intrant, & coram eo cum Cardinalibus pluribusque aliis tam Clericis quam Laicis confident, nul- lam Dignitati Papali reverentiam exhi- bentes. Nam Alexandrum tanquam Papam non recipiebant.

Act. ap. Bar.

Tum ea recitant, quæ a Domino suo mandata acceperant, epistolamque Im- peratoris auro bullatam reddunt. Qua perlecta Cardinales maxime turbabantur, inde enim terrebantur minis Principis potentissimi, hinc vero Ecclesiæ libertas infringi videbatur. Postquam diu deli-

Hist. Eccles. Tom. XVII.

Z be-

Sæcul. XII. berassent, statuerunt, sibi in obedientia
 A.C. 1159. Alexandri inconcusse perseverandum
 esse, quocunque demum suo periculo.
 Tum Legatis Regis responsum petenti-
 bus, Alexander Papa audientibus omni-
 bus dixit in hunc modum: *Nos quidem
 Dominum Imperatorem, Advocatum,
 & Defensorem Ecclesiæ Romanæ agno-
 scimus, eumque præ ceteris totius orbis
 Regibus honorare cupimus, si modo illius
 imprimis conservetur honor, qui est Rex
 Regum & Dominus Dominantium. Qua-
 re miramur, quod nobis Imperator con-
 suetum honorem contra morem Anteces-
 sorum suorum deneget, cum Concilium
 nobis inconsultis convocat, nobisque, quasi
 potestatem super nos haberet, præcipit,
 conventui futuro interesse. Sane JE-
 SUS Christus Beato Petro & per eum
 Ecclesiæ Romanæ concessit privilegium,
 ad hæc usque tempora conservatum, quod
 ipsa causas omnium Ecclesiarum discuti-
 at & finiat, & econtra nullius iudicio
 subjaceat. Quare, inquam, satis mirari
 non possumus, cum istud privilegium con-
 spicimus destrui ab illo ipso, cujus poten-
 tia conservari & defendi oportuisset.
 Porro nos ad Curiam Cæsaris accedere,
 & iudicium ejus expectare, Traditio
 Canonica & Patrum auctoritas nos
 permittunt. Ne quidem minorum Eccle-
 siarum Advocati aut Principes causarum
 Eccle-*

Ecclesiasticarum decisionem usurpant, sed Sæcul. XII.
A. C. 1159.
*suorum Metropolitanorum aut Sedis Apo-
 stolicæ sententiam expectant. Itaque co-
 ram Domino peccati maximi reos nos
 efficeremus, si committeremus, ut nostra
 ignorantia vel vecordia Ecclesia in servi-
 tutem redigeretur, quin potius ultima
 patiemur. Hæc fuit Alexandri Papæ
 responsio.*

Verumtamen in Historia Ecclesiastica
 perspeximus, quod anno Salutis qua-
 dringentesimo decimo octavo, cum Eu-
 lalius Antipapa Bonifacio Papæ opposi- Sup. Lib.
XXIV.
§. 7. 8. 9.
 tus fuisset, Honorius Imperator de hac
 causa cognoverit, Ravennæ, ubi resi-
 debat, Concilium celebrari jusserit,
 Episcopum, qui tenente Schismate
 Romæ officia divina perageret, consti-
 tuerit, & ubi veritas patuit, ejecto Eu-
 lalio, Bonifacium in Sacra Sede con- Ap. Baron.
an. 418. §
419.
 firmatum tuitus sit. Cujus rei Acta
 Romæ habentur; eaque Cardinalis Ba-
 ronius suis Annalibus inseruit. Præ-
 terea perspeximus, quod annis exinde
 octoginta quatuor, etiam Schisma Sym-
 machi & Laurentii eodem modo ex-
 tinctum fuerit. Communi consensu Sup. Lib.
XXX. § 48.
 statutum est, utrumque æmulum Ra-
 vennam ire oportere, ubi Theodorici
 Regis, utcunque Arianæ, judicium sub-
 iret, qui etiam Symmacho Papæ fa-
 ventem sententiam pronunciavit. Sed
 veri-

Secul. XII. A. C. 1159. verisimile est, Alexandrum III. Papam hæc facta ignorasse. Verum, si ipsius sententiæ inhærendum esset, Schisma semel exortum nulla ratione extingui posset, quia uterque, si se Romanum Papam, legitime electum, dicat, nullum causæ suæ judicem in tota orbis terrarum latitudine existere affirmabit.

*Act. ap.
Baron.*

Duo Episcopi a Friderico Imperatore missi Alexandri Papæ responso offensi, inde Signiam digressi Octavianum Antipapam adeunt, & procidentes ipsius pedes osculantur. Id honoris etiam Otto Comes Palatinus, qui cum Germanis Romæ erat, Octaviano exhibuit, cujus propterea haud parum crevit audacia. Verum Imperator, Octaviano manifeste favens, causam posuit, ob quam Alexander Papiam se conferre, & se ipsum ejus manibus tradere recusavit. Sed Legatos ad omnes orbis partes misit, nempe in Franciam & Hispaniam Cardinales tres, Presbyteros duos Antonium Tituli S. Marci, Guilielmum S. Petri ad vincula, & cum eis Diaconum Odonem Tituli S. Nicolai. In Orientem Joannem Tituli SS. Joannis & Pauli, in Hungariam Julium Episcopum Prænestinum & Petrum Diaconum S. Eustachii, Constantinopolim Tiburtium cum Arderico S. Theodori Diacono.

§. XLI.